

Sagan om den
(underbara familjen)
Kanin och...

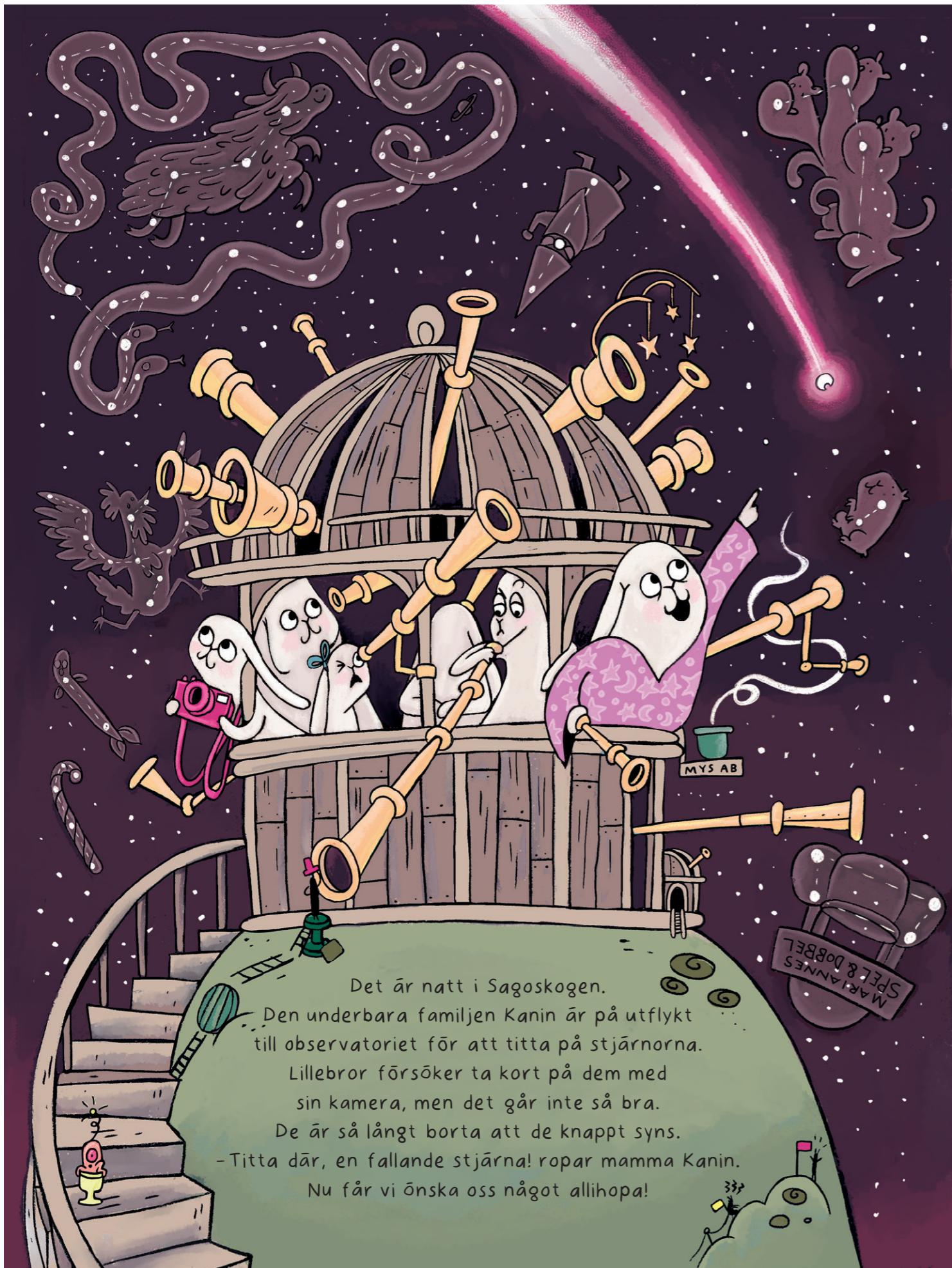
RYMDSKEPPET

Jonna Björnstjerna

- Jag vill träffa
RIKTIGA RYMDVARELSER!
skriker Lillebror.

Men då brister resten av familjen
Kanin ut i gapskratt.

- Det kan du väl inte önska dig,
din knasboll! frustar mamma Kanin.
Rymdvarelser finns ju inte på riktigt!

- Det kunde väl inte jag veta,
muttrar Lillebror. Sluta skratta!

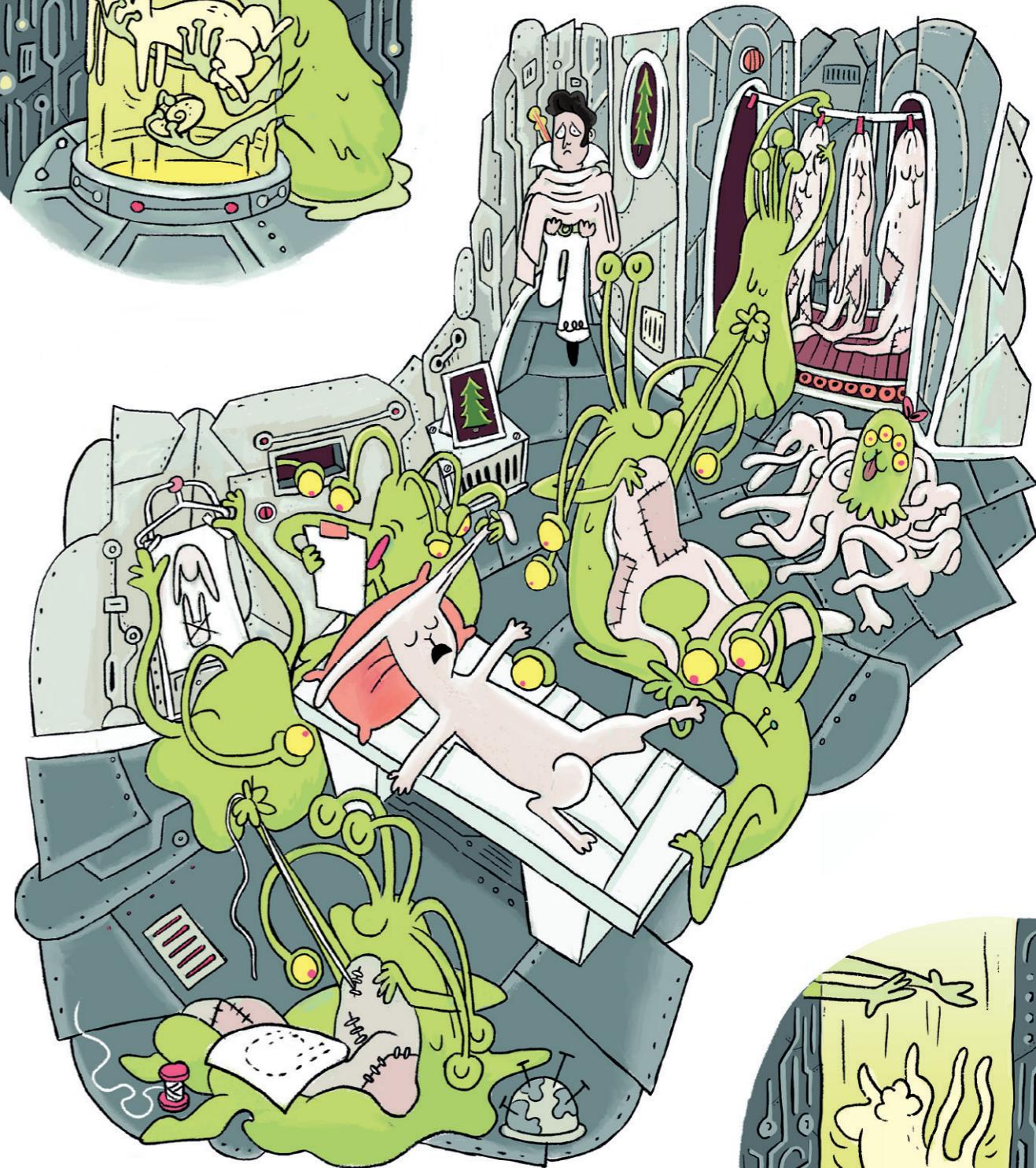
Lillebror tar
sina saker och
skuttar iväg till den
andra sidan av utkiksberget.

Här kan han titta på stjärnorna ifred,
utan att bli utskrattad av sin familj.

Stjärnhimlen breder ut sig ovanför honom.
Men värta nu... varför är månen så stor?
Och varför blir den bara större och större?

- Nämnen vad har vi här då? säger en LIVS LEVANDE RYMDVARELSE.
Nu blir det full fart i sysalen!

När Lillebror vaknar är den konstiga månen borta. Jag måste ha somnat i mossan och drömt alltihop, tänker han och skuttar tillbaka till observatoriet.

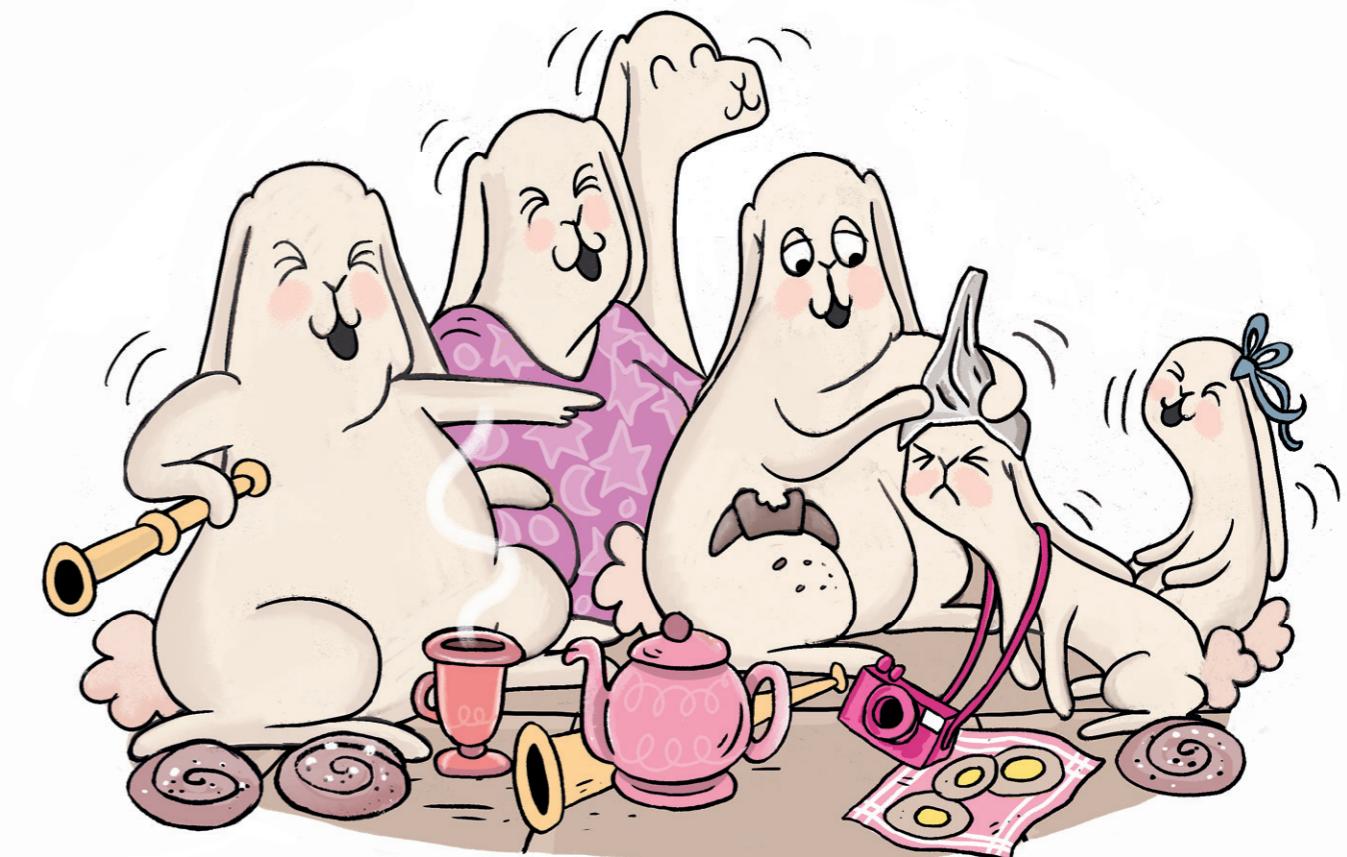

- Där är du ju Lillebror! ropar pappa glatt.
Titta, vad vi har gjort åt dig!

Storasyster trycker fast en foliehatt på Lillebrors huvud.

- Ho, ho, ho, den passar perfekt! skrattar pappa. Nu ser du precis ut som en sån där knasboll som tror på rymdvarelser!

- Varför då? undrar Lillebror.

- Jo för de tror att foliehattar skyddar mot farliga rymdstrålar, skrattar mamma.

Lillebror tycker att de är trötsamma
som fortfarande retas.

Men foliehatten behåller han på.
Den är faktiskt riktigt snygg!

När de går hem
ser de att skogen är full
av skogsvårdare.

- Nu blir träden glada,
myser mamma.

Men Lillebror tycker att skogsvårdarna ser lite märkliga ut.
Speciellt eftersom en av dem tittar på honom med sitt ena ÖRA!

- Ursäkta, säger Lillebror, vad är du för en konstig kanin egentligen?

- Nämnen, vad du är OFÖRSKÄMD! utbrister pappa Kanin. Ni får verkligen ursäkta. Inte nog med att Lillebror här tror på rymdvarelser, nu har han visst glömt all sin uppfostran också!

- Rymdvarelser? skrattar skogsvårdaren och slår sig på knäna, ja jag säger då det!

- Kom nu, Lillebror, säger mamma Kanin.
Dags för dig att gå hem och sova!

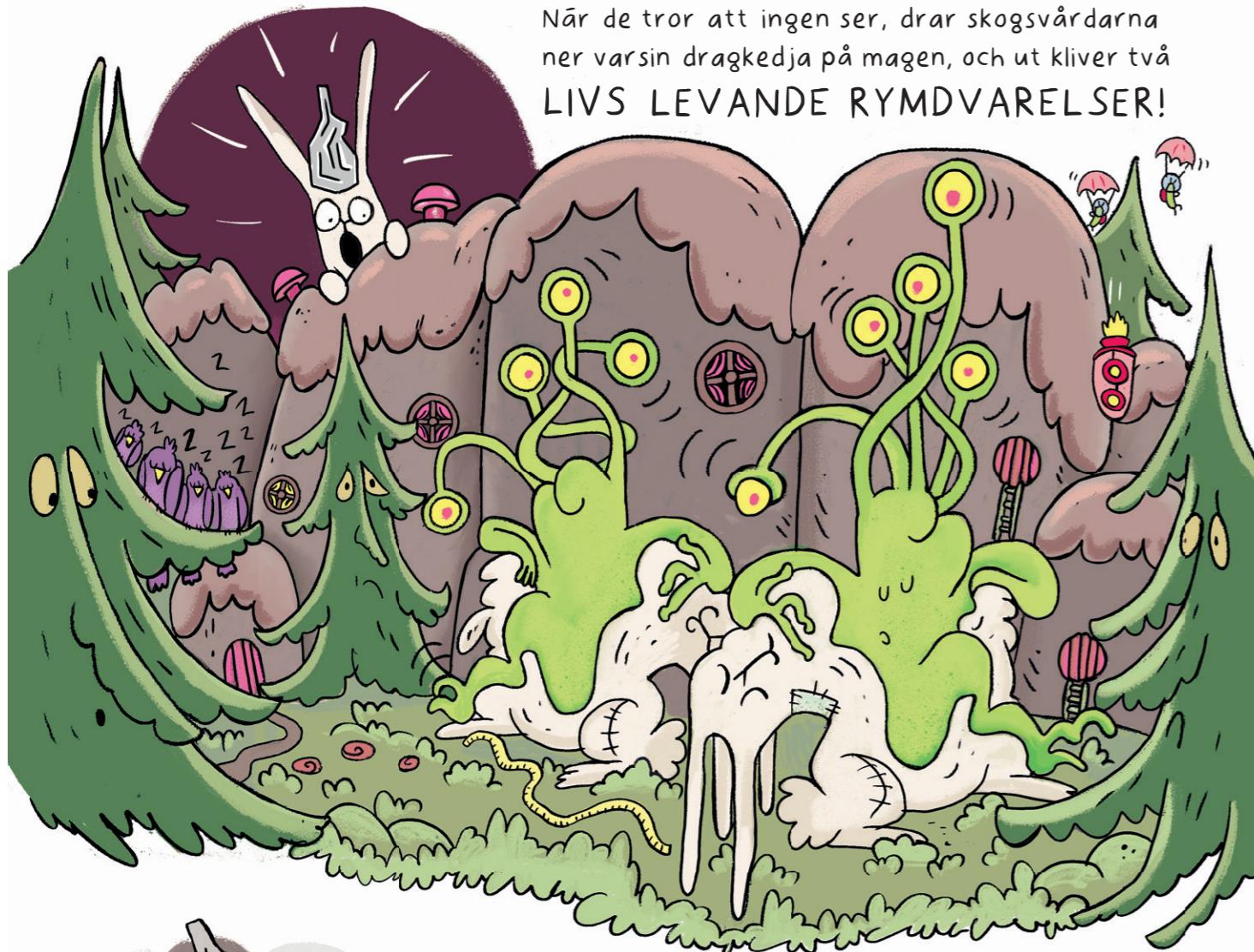

Men Lillebror tänker inte alls gå hem och sova. När familjen Kanin inte märker det, smyger han tillbaka för att spionera på de konstiga skogsvårdarna.

Och mycket riktigt...

När de tror att ingen ser, drar skogsvårdarna ner varsin dragkedja på magen, och ut kliver två
LIVS LEVANDE RYMDVARELSER!

Lillebror måste skynda sig att ta ett foto på dem,
så att han kan visa resten av den underbara familjen
Kanin att rymdvarelser visst finns på riktigt.

KLICK!

Men oj, han hade glömt blixten på!
Hela busken där han gömmer sig lyses upp.
Fasiken!

- Aha! En spion! säger
rymdvarelserna.
Tur att vi upptäckte
dig innan du hann
varna resten av
Sagoskogen.

- Varna dem för vad?
piper Lillebror.

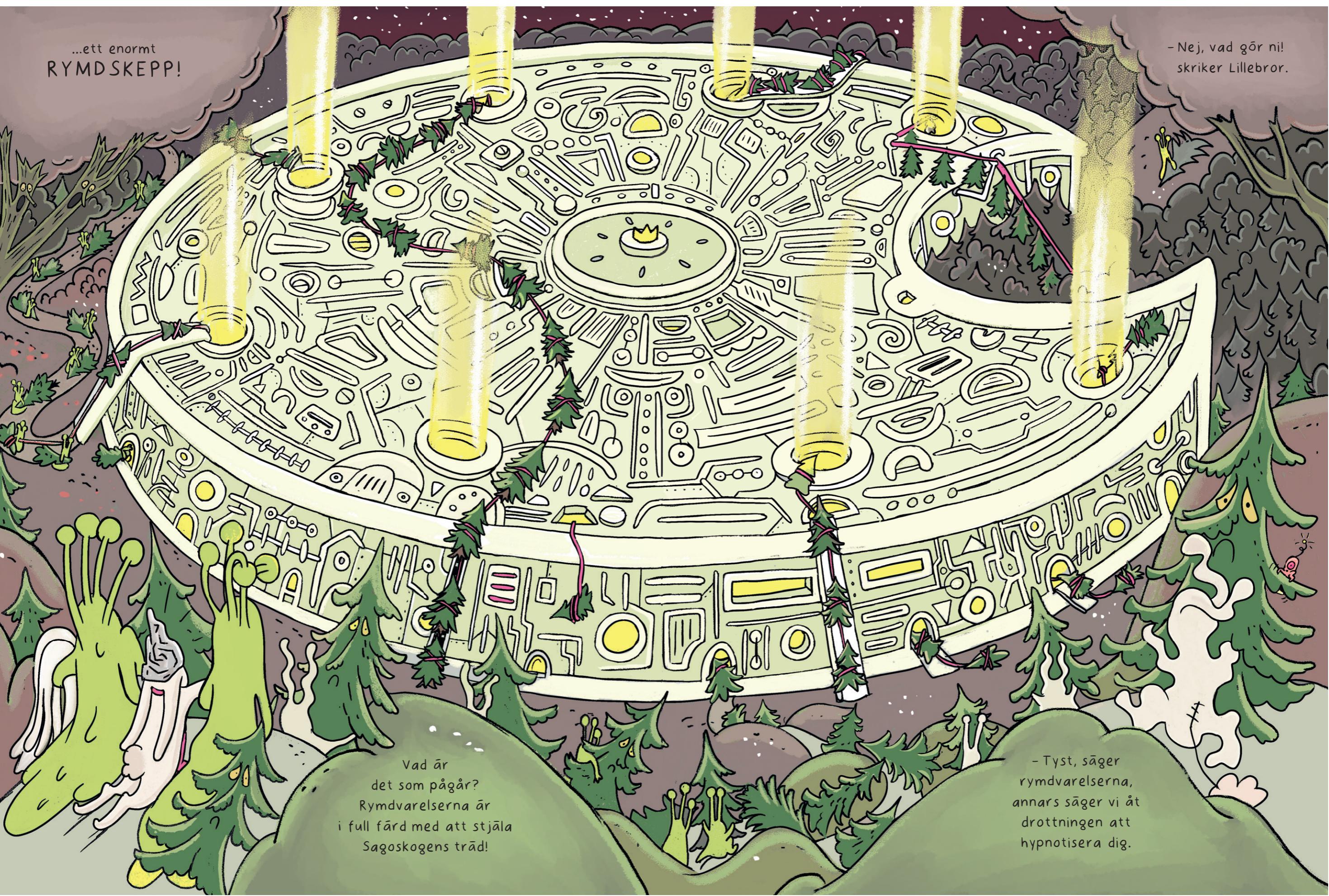
Men rymdvarelserna svarar inte. De bär bara iväg med honom
till en märklig inhägnad. Och där, på andra sidan, ser Lillebror...

...ett enormt
RYMDSKEPP!

- Nej, vad gör ni!
skriker Lillebror.

Vad är
det som pågår?
Rymdvarelserna är
i full färd med att stjäla
Sagoskogens träd!

- Tyst, säger
rymdvarelserna,
annars säger vi åt
drottningen att
hypnotisera dig.

I rymdskeppet är
det redan fullt av
tillfångatagna träd.

Rymdvarelserna för Lillebror till
en fängelsehåla, där de kastar
in honom i en ledig bur.

Lillebror måste försöka fly och varna resten av Sagoskogen! Men hur? Vakten håller verkligen ögonen på honom. Eller rättare sagt på Lillebrors kamera.

- Vad är det där för en konstig mackapär? säger vakten.

Då får Lillebror en idé!

- Det är en kamera! säger han. Om du släpper ut mig så kan jag ta ett kort på dig.

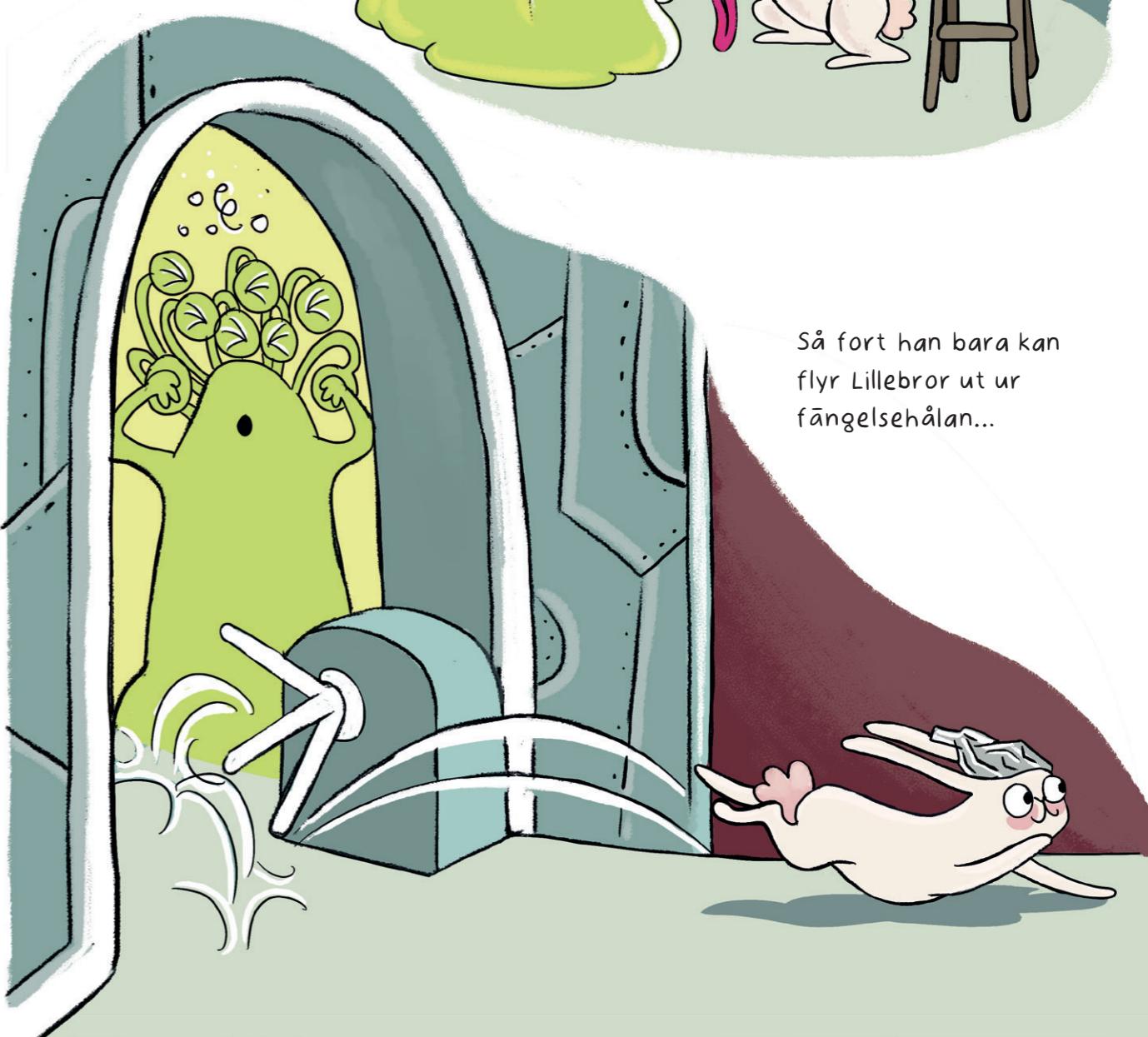
- Ok, men då får du lova att inte rymma, säger vakten.

- Jag loooovar! säger Lillebror, fast han håller tassarna i kors bakom ryggen.

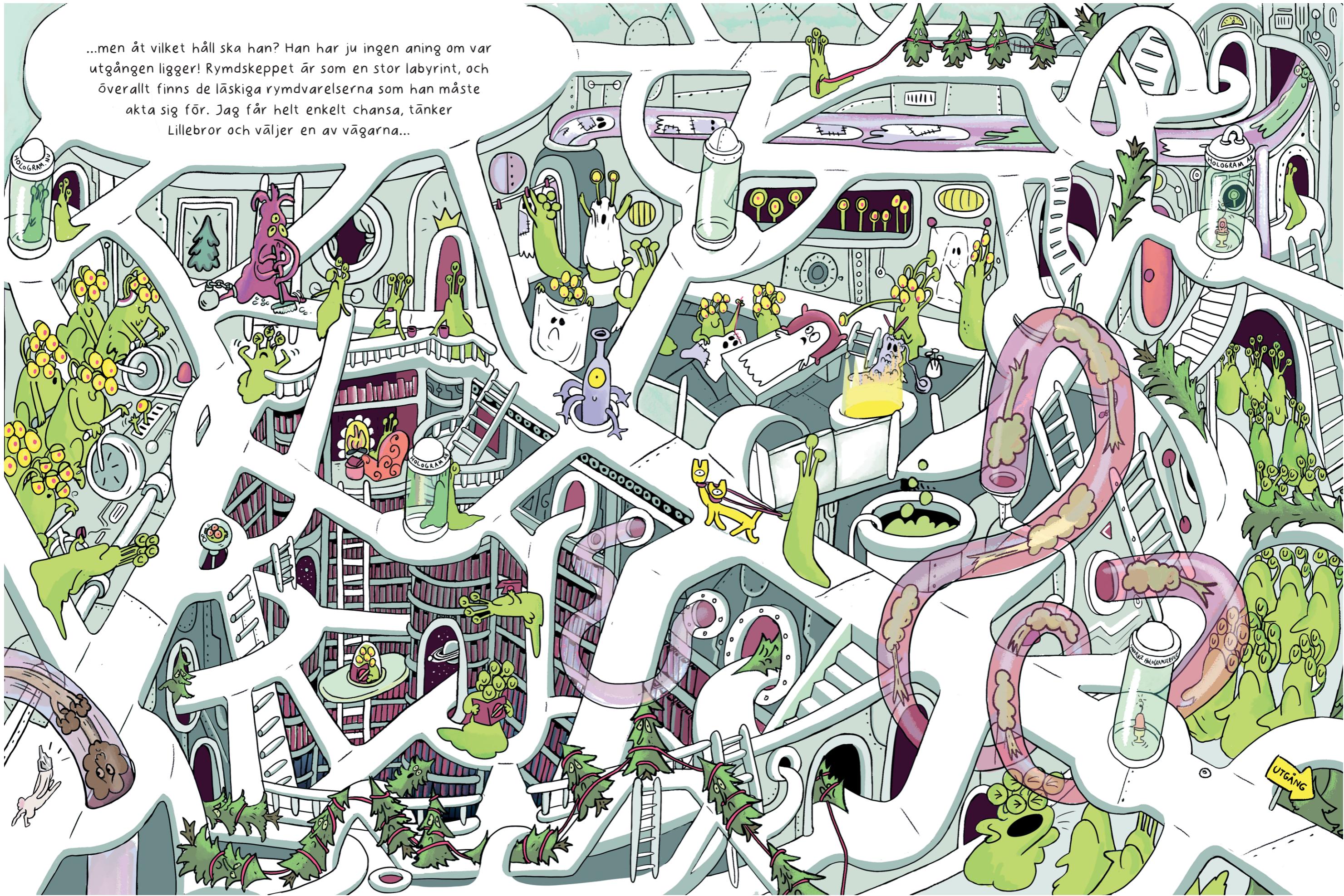
- Jaha, då är det väl bara att säga OMELETT! säger vakten glatt.

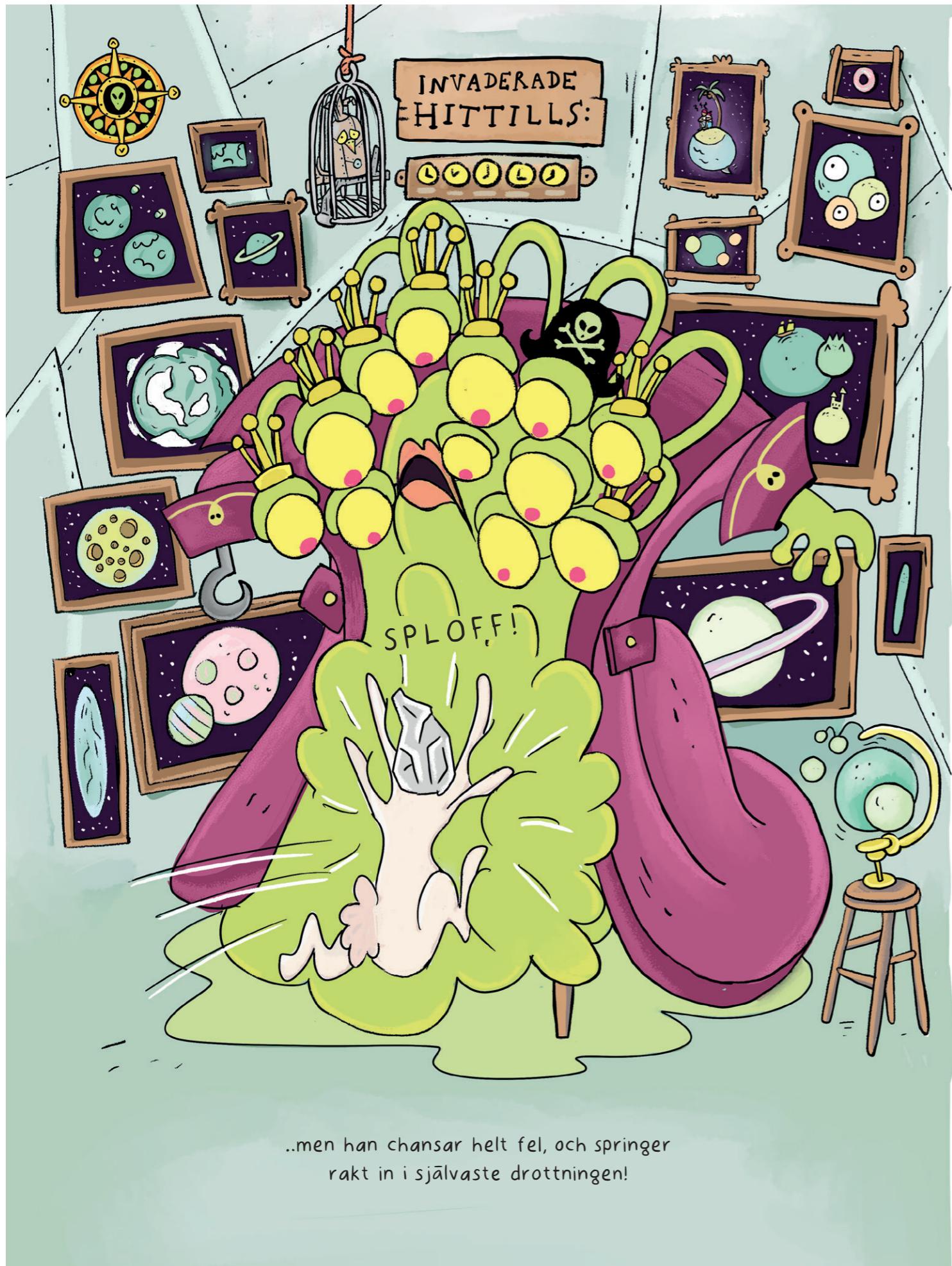
Men när Lillebror bränner av kamerans starka blixt, blir vakten aldeles bländad i vartenda ett av sina många ögon!

Så fort han bara kan flyr Lillebror ut ur fängelsehålan...

...men åt vilket håll ska han? Han har ju ingen aning om var utgången ligger! Rymdskeppet är som en stor labyrint, och överallt finns de läskiga rymdvarelserna som han måste akta sig för. Jag får helt enkelt chansa, tänker Lillebror och väljer en av vägarna...

Men då händer något märkligt.
När hypnosstrålen når
Lillebrors foliehatt...

...studsar strålen tillbaka och landar
på rymddrottningen, så att HON
blir hypnotiserad istället!

- Haha! säger Lillebror. Nu fick
du smaka på din egen medicin!

- Ärade Kung Kanin! säger
rymddrottningen. Vad önskas?

- Att du lämnar tillbaka alla
träd som ni tagit, och släpper
alla fångar fria! säger Lillebror.

Drottningen lyfter på luren till
högtalarsystemet och ropar åt
de andra rymdvarelserna att
göra precis som Lillebror säger.

Innan de ger sig av räcker Lillebror
fram någonting till rymdvarelserna.

- Här i kottarna finns frön och
här är ekollen så att ni kan odla
egna träd. Ta väl hand om dem
så har ni snart nya skogar på er
planet! säger Lillebror.

- Ska bli, Ers Höghet, säger
drottningen. Din önskan är min lag!

Sedan vinkar de hejdå, och rymd-
varelserna trampar igång motorerna
till det stora rymdskeppet.

Lillebror står länge och ser efter rymdskeppet när det försvinner bland stjärnorna. Det är verkligen tur att Sagoskogen har mig, tänker han.

- Där är du ju, Lillebror! hörs mammas röst bakom honom. Vi undrade just vart du tog vägen!

- Jag har precis räddat Sagoskogen från en hel massa RIKTIGA RYMDVARELSER! säger Lillebror.

- Nämnen inte det där pratet nu igen, skrockar pappa.

Tur att jag har bildbevis, tänker Lillebror. Men i samma stund upptäcker han att kameran är borta. Han måste ha glömt den kvar på rymdskeppet!

Då får han syn på en kvarglömd rymdkapsel.

- Vad kallar ni det där då? säger Lillebror och pekar.

- Åsch, det där är ju bara en helt vanlig älvttoalett, säger storebror.

- Kom nu lilla knasboll så går vi hem, säger pappa.

Lillebror suckar. Ingen kommer någonsin att tro honom nu. Men huvudsaken är att Sagoskogen är räddad.

Och sedan den dagen behövde inga träd vara rädda för rymdvarelser.

SLUT

